

Sygn. akt II Cz 425/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2015 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **Z. M.**

na zajęcie ruchomości

z udziałem wierzyciela(...) oraz dłużnika **M. M. (1)**

na skutek zażalenia skarżącego

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 26 stycznia 2015 r., sygn. akt VI Co 3076/14

I. oddala zażalenie;

II. zasądza od dłużnika Z. M. na rzecz wierzyciela (...) S. kwotę 60,- zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Tomasz Szaj SSO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk SSO Marzenna Ernest

Sygn. akt **II Cz 425/15**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie sygn. akt VI Co 3076/14 odrzucił zażalenie skarżącego Z. M. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 14 listopada 2014 r. w przedmiocie odrzucenia zażalenia.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 14 listopada 2014 roku odrzucił zażalenie, na co dłużnik złożył zażalenie. Dłużnik wezwany do złożenia odpisów zażalenia złożył dwa odpisy różniące się treścią. Stąd Sąd uznał, że dłużnik nie wykonał zobowiązania i na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie odrzucił.

Zażalenie na postanowienie sądu złożył dłużnik Z. M., podnosząc, że Sąd nie pouczył go o obowiązku złożenia zażalenia wraz z odpisami. Uczynił to dopiero w wezwaniu do usunięcia braków, nie dołączając odbitek ksero, czym uniemożliwił dłużnikowi wierne odwzorowanie tekstu. Ponadto złożone odpisy zachowują pomimo różnic merytoryczną spójność. Ponadto całe postępowanie toczy się odnośnie postanowienia z 23 października 2014 roku, które winno być obligatoryjnie uchylone.

W odpowiedzi na zażalenie wierzyciel wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Stosownie do art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia uczestniczącym w sprawie osobom... Pojęcie odpisu nie zostało zdefiniowane przez ustawodawcę. W myśl postanowienia Sądu Najwyższego z dnia(...) (...) odpisem w rozumieniu k.p.c., jest dokument wiernie odzwierciedlający treść oryginału orzeczenia albo jego kopia. Dokument ten nie musi być uwierzytelniony lub poświadczony za zgodność, chyba że ustawa zastrzega dalsze wymagania, które powinien spełniać odpis. Jak trafnie wskazał Sąd Apelacyjny w (...) w postanowieniu z dnia (...)roku,(...) wnoszone odpisy pisma procesowego powinny wiernie oddawać treść oryginału - gdyż tylko wtedy są rzeczywiście odpisami. W sytuacji zaś, gdy nie odzwierciedlają one wiernie treści pisma procesowego nie mogą zostać uznane za odpis. Nie jest dopuszczalne dokonywanie przez Sąd oceny, czy złożony odpis w wystarczającym stopniu czy też nie oddaje sens merytoryczny pierwotnego zażalenia. Prawem strony przeciwnej jest zaznajomienie się dokładnie z argumentacją podniesioną w zażaleniu, nie zaś jedynie z ogólnym sensem tej argumentacji. Tym samym wobec niewątpliwego faktu, że złożone na wezwanie Sądu w dniu 22 grudnia 2014 roku odpisy nie odzwierciedlały dokładnie treści zażalenia z dnia 28 listopada 2014 roku, trafnie Sąd Rejonowy uznał, że nie zostały spełnione wymogi formalne zażalenia i podlegało ono odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Chybiony jest argument zażalenia dotyczący się zaniedbań po stronie Sądu w prawidłowym pouczeniu. Zgodnie z art. 5 k.p.c. w razie uzasadnionej potrzeby sąd może udzielić stronom i uczestnikom postępowania występującym w sprawie bez adwokata, radcy prawnego, rzecznika patentowego lub radcy (...)niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych. Pouczenia ze swej istoty powinny być zwięzłe i zrozumiałe. Nadmierna ilość pouczeń powoduje ich zagmatwanie. Nie jest zatem konieczne pouczanie o wszelkich możliwych zachowaniach i ich konsekwencji. Sąd doręczając postanowienie z dnia 14 listopada 2014 roku pouczył skarżącego o prawie i terminie jego zaskarżenia, co w świetle art. 5 k.p.c. było wystarczające, tym bardziej, że już wcześniej w toku sprawy wnioskodawca składał odpisy pism, a zatem miał wiedzę o takim obowiązku i brak było uzasadnionej potrzeby ponownego pouczenia go o tym fakcie.

Niezrozumiałe jest przy tym stanowisko skarżącego, że postanowienie z dnia 23 października 2014 roku winno być obligatoryjnie uchylone. Postanowienie to zostało wydane na skutek rozpoznania skargi dłużnika przez właściwy Sąd i jak trafnie wskazano w postanowieniu z dnia 14 listopada 2014 roku, jest prawomocne a stronom w tym zakresie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.

Mając na względzie wszystko powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzekł o oddaleniu zażalenia, stanowiąc jak w punkcie I sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zw. z § 10 ust. 1 pkt 8 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia(...)r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez(...)kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądzając minimalną stawkę wynagrodzenia w postępowaniu zażaleniowym.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

-(...)

(...)

(...)

3. (...)

(...)